

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt

<https://hdl.handle.net/1874/274699>

8

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt,

NA MAGTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

D^R. W. KOSTER,

GIWON HOOGLEERAAR IN DE GENEREKENDE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT VAN DE REGTSGELEERDE FACULTEIT,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT

TE VERDEDIGEN

op Woensdag, den 19^{den} Junij 1867, des namiddags ten 2 ure.

DOOR

WILLEM FREDERIK ALBERT ALFRED ERNST SCHUIJT,

geboren te Utrecht

UTRECHT,
J. DE KRUYFF,

1867.

STELLINGEN.

I.

Delegatio sub conditione non reddit priorem obligationem sub conditione contraria initam.

II.

Nulla antinomia inter l. 8 D. de judiciis (5. 1.) et l. 5 § 1 D. de pecunia constituta (13. 5.)

III.

Compensatio pecuniae, quam filius familias contra Scitum Macedonianum mutuum accepit, admittenda non est.

IV.

L. 6 D. de compensationibus (16. 2) restringenda non est cum Cl. Hottio ad obligationes ex eadem causa.

V.

Het kan ook lastgeving zijn, wanneer de lasthebber op zijn eigen naam voor den lastgever handelt.

VI.

Men kan in de huwelijksche voorwaarden de gemeenschap voorwaardelijk uitsluiten.

VII.

Er bestaat geen strijd tusschen art. 3 A. B. en art. 1 al. 2 der Afschaffingswet.

VIII.

In art. 1012 al. 2 B. W. is geenzins (zoo als Mr. BELINFANTE, W. v. h. R. n°. 2888, wil) achter de woorden „Indien echter” te lezen: „in het laatste geval.”

IX.

De opstaller is geen eigenaar van hetgeen op den grond gebouwd is.

X.

Tegen den ambtenaar van den burgerlijken stand, die weigert huwelijksafkondigingen te doen, op grond dat hem blijkt, dat voor de aangevende personen eenig wettig beletsel bestaat om met elkander in den echt te treden, kan, bij niet bestaan van zoodanig beletsel, een eisch tot schadevergoeding ingesteld worden.

XI.

Het bedrag eener levensverzekering, aan een derde uit te keeren bij den dood van dengenen die zijn leven heeft verzekerd, kan niet worden ingekort ten behoeve der legitime portie, dan voor zoo verre deze door de betaalde premiën is geschonden.

XII.

De schuldeischer, die in het accoord heeft toegestemd, verliest zijne aanspraak niet tegen den borg.

XIII.

Art. 4 n°. 4 W. v. K. is niet toepasselijk op alle aannemingen van werk zonder onderscheid, maar alleen op die aannemingen, die betrekking hebben tot het bouwen, herstellen of uitrusten van schepen.

XIV.

De overschrijving der akte over den verkoop van scheepsaandeelen kan, na het faillissement van den verkooper, niet meer met goed gevolg geschieden.

XV.

Wanneer de petitoire en possessoire actiën te gelijk zijn ingesteld, moet de regter de niet-ontvankelijkheid in beide actiën uitspreken.

XVI.

Het verzilveren van koperen centen met het bedrijgelijke oogmerk om die als stukken van kwartguldens uit te geven is niet strafbaar.

XVII.

Met regt is tegen „den chantage” bij de fransche strafwet van 13 Mei 1863 voorzien.

XVIII.

Poging tot escroquerie kan niet gestraft worden, zoo lang geene afgifte heeft plaats gehad.

XIX.

Hij, die zijn eigen huis in brand steekt, is niet altijd volgens art. 434 C. P. strafbaar.

XX.

Hij, die „in impetu” bijstand verleent bij Vadermoord, is niet uit art. 302 C. P. te straffen.

XXI.

De regter kan, bij gelegenheid van de behandeling der strafzaak ter openbare terechtzitting, geen bevel van voorloopige gevangenneming tegen den beschuldigde verleen.

XXII.

Het advies van den franschen Staatsraad van 20 Nov. 1806 „over aan boord van vreemde schepen bedrevene misdaden” is hier te lande niet meer verbindend.

1870/81

XXIII.

Het bezit van koloniën is geene voorwaarde voor de magt van eenen staat en den bloei zijner nijverheid.

XXIV.

Geld-crisis is wel te onderscheiden van handels- (of kapitaal-) crisis.

XXV.

Met regt zegt W. ROSCHER: „In zahllosen Fällen giebt uns die Rechtswissenschaft nur das äusserliche *Wie*; erst die Nationalökonomik fügt das tiefere *Warum* hinzu.”

XXVI.

Het pensioneren der ambtenaren en van hunne achtergelaten betrekkingen, is als algemeene regel af te keuren, en vooral, wanneer de ambtenaren verplicht worden, de middelen daartoe zelve bijeen te brengen.